

по Іуния 1875 въ Петербургъ стана една международна телеграфическа конференция. Както въ съседни-тѣ и държави — Пруссия и Виена — и тук процесси-тѣ не пожалиха Русия-тѣ: между по-важни-тѣ процесси, кои-то занимаваха по-горя-та класа, голѣмо внимание привлече процесъ-тѣ на калугерка-та Митрофания, коя-то са яви на $\frac{5}{17}$ Октомвр, 1874 като виновна предъ сѫдилище-то въ Москва. Митрофания, игуменка на Серпуховския владични манастиръ на Сестри Милосердия, дѣщеря на Баронъ Розенъ, иѣкогашенъ управителъ на Кавказъ, бѣше си позволила за обогатяване-то на манастиръ-тѣ си да издаде лжовни мѣнителница, на кои-то количеството достигаше до 1.200,000 Рубли. На 31 Октомвр. са осъди и са испрати на заточение у Сибирия.

Руски-тѣ завоевания въ Азия са продлжаватъ и разширяватъ безмѣрно, тѣй що-то скоро ще стигне да владѣе една голѣма частъ отъ Китайско-то царство. Тѣй сѫщо и североисточниятъ най-горенъ островъ на Япония, отъ кого-то може най-лесно да са стигне на китайски-тѣ граници, премина подъ особни условия въ руски рѫцѣ. На всякой начинъ, онѣзи места ще бѫдатъ за въ бѫдѫще голѣмъ страхъ за миръ-тѣ между Велики-тѣ сили въ Европа.

Россия въ послѣдни-тѣ години полага голѣми старания за увърдване-то на Европейския миръ, а въ сѫщо-то време са ползува отъ благоприятниятъ случай и повече-то са занимава съ вѫтрѣшна-та си политика, урѣжда си вѫтрѣшни-тѣ работи. Нейно-то главно внимание е хвърлено въ Азия, особно въ завладѣни-тѣ въ ново време азиатски провинции, надъ кои-то главенъ управителъ е поставенъ Генералъ Губернаторъ Кауфманъ. Бухарци-тѣ и други-тѣ малочисленни околнни племена на нѣколко пѫти са подигаха противъ нови-тѣ си владѣтели, но голѣма-та сила ги надви, и въ тази минута тамошни-тѣ провинции са памиратъ въ миръ. Голѣми-тѣ културни крачки, кои-то прави Россия както въ собственна-та си страна, така и въ Азия, явно доказватъ миролюбиви-тѣ и намерения, а особно пѫкъ отъ повторително-то свидѣдане на нейния самодрежецъ съ други-тѣ Европейски владѣтели и презъ 1875 год.

Като изложихме на кратко преминали-тѣ сѫбития въ Европа, нека преминемъ въ

Іапония,

въ коя-то отъ 1868 насамъ е отворенъ пѫть на христианство-то и цивилизация-та. Іапонци-тѣ сѫ едини-тѣ отъ Азиатски-тѣ на-